

РЕШЕНИЕ

№ 1427

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 19.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **2135** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на Н. С. К., действаща като едноличен търговец (ЕТ) „ЕВРО-ВИП-Н. С.“, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221317007716-091-001 от 26.09.2018 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП [населено място], в частта, потвърдена с решение № 1969 от 17.12.2018 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) [населено място].

Жалбоподателката визира незаконосъобразност на РА поради неправилно приложение на процесуалния и материален закон. Счита, че приходните органи неправилно са ценили дадените обяснения от С. М., Д. М., С. Й., Н. Е., С. Г. и В. Т.. Оспорва изводите им за липса на реални доставки на стоки по спорните фактури и ги счита за немотивирани и неподкрепени с доказателства. Намира констатациите на приходните органи за произволни и непочиващи на реалната фактическа обстановка. Претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част, като ѝ присъди направените разноски.

Ответникът директор на Дирекция “ОДОП” – [населено място] оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221317007716-020-001 от

10.11.2017 г., издадена от В. А. В. на длъжност началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” на ТД на НАП – С., е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателката от органи по приходите П. Т. П. – главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и С. Н. К. – главен инспектор по приходите, за определяне на данъчните ѝ задължения за годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2012 г. до 31.12.2016 г. и по ЗДДС за данъчни периоди от 03.08.2012 г. до 31.10.2017 г. Определен е 3-месечен срок за извършване на ревизията, считано от връчване на ЗВР на 20.11.2017 г.

(л.161 от ревизионната преписка, Приложение № 2), т.е. в срок до 20.02.2018 г. Със заповеди за изменение на ЗВР срокът на ревизията е удължен общо до 20.04.2018 г. съгласно чл.114, ал.2 ДОПК. ЗВР са редовно връчени на ревизираното лице.

По молба на ревизираното лице ревизията е спряна със заповед № Р-22221317007716-023-001/28.03.2018 г. на В. А. В., за периода от 28.03.2018 г. до 28.06.2018 г., т.е. за срок от 3 месеца. Ревизията е възобновена със заповед № Р-22221317007716-143-001/29.06.2018 г. на В. А. В., считано от същата дата. По силата на чл.61 ГПК при спиране на производството се спират и всички започнали да текат, но неизтекли още срокове, което за целите на ревизионното производство означава, че след възобновяването ѝ, ревизията следва да завърши в оставащия преди спирането срок, в случая – в срок от 24 дни (от 28.03. до 20.04.2018 г. включително). С определяне на срок за извършване на ревизията до 23.07.2018 г. в заповед № Р-22221317007716-143-001/29.06.2018 г., този срок е спазен.

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.4 от заповед № РД-01-803 от 07.06.2017 г., с която директорът на ТД на НАП [населено място] е възложил на В. А. В. на длъжност началник сектор Ревизии функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л.106-132 от делото. Същите съдържат изрично отбелязване за притежаван от В. А. В. квалифициран електронен подпис в периода от 07.03.2017 г. до 07.03.2018 г. и от 05.03.2018 г. до 05.03.2019 г., от П. Т. П. в периода от 28.11.2017 г. до 28.11.2018 г. и от С. Н. К. за периода от 04.06.2018 г. до 04.06.2019 г., поради което следва да се приеме, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна.

В срока по чл.117, ал.1 ДОПК е издаден ревизионен доклад (РД) № Р-22221317007716-092-001 от 06.08.2018 г. от органите по приходите, определени в ЗВР, който съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК, връчен на ревизираното лице (РЛ) на 06.08.2018 г.

Срещу РД е подадено възражение по чл.117, ал.5 ДОПК № 17-00-782/17.08.2018 г.

В срока по чл.119, ал.2 ДОПК е издаден оспореният РА № Р-22221317007716-091-001 от 28.08.2018 г. от органите по приходите съобразно чл.119, ал.2 ДОПК (изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.). С оспорената част на РА са установени задължения за годишен и авансов данък на ЕТ в размер на 59 161,00 лв., лихви в размер на 13 684,98 лв. и по ЗДДС за данък в размер на 84 032,31 лв. и лихви в размер на 24 552,26 лв.

Допълнително установените задължения в частта по ЗДДС произтичат от извършени корекции на декларирания резултат за периодите м. 09, м. 11.2012 г. и от м. 01.2013 г.

до м. 12.2016 г., произтичащи от доначислен ДДС на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 5 и чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Корекциите са обосновани с изводи за неотчетени приходи от дейност по занятие и липса на реално получени доставки по фактури, издадени от посочени в РД лица. Допълнително установените задължения в частта по ЗДДФЛ за годишен данък върху доходите от дейност на ЕТ произтичат от начислени задължения за укрити приходи от дейност по занятие, извършвана от ЕТ и непризнати за данъчни цели разходи на ЕТ, данъчната основа за което е определена по реда на материалния закон.

Ревизорите са приели, че Н. С. К. с [фирма] е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и като такава, по силата на чл. 6 от ЗДДФЛ, е носител на задължение за данъци за доходи, придобити в страната и в чужбина. В качеството си на ЕТ лицето е регистрирано по ЗДДС считано от 03.08.2012 г. и извършва дейност по вътрешно почистване на сгради. Ревизираното лице е подало декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди, с които е декларирало единствено доходи от дейност като ЕТ.

С Протокол №Р-22221317007716-П73001/21.11.2017 г. към административната преписка са приобщени доказателства, събрани при предшестваща ревизията проверка на ревизираното лице, документирана с Протокол №П-22221317022359-073-001/02.10.2017 г.

Жалбоподателката е декларирала, че при осъществяване на търговска дейност като ЕТ е подпомагана от своята баба, която е притежавала доходи от продажба на недвижими имоти, ценности, спестявания и доход от пенсия. Съгласно дадените обяснения през ревизираните периоди лицето живее при друго лице, като всички обичайни разходи са за негова сметка.

При анализ на банковите извлечения от сметките на ревизираното лице е установено получаването на суми чрез банкови преводи и касови вноски от трети лица с посочено основание: „захранване на сметка“, „почистване за м. 01“, „услуги“. Вносителите на сумите са майката на Н. С. К., С. Г., К. Г., В. Т., С. Й., С. М., Д. М., Н. Е. и 113-то Средно училище „С. Ф.“. По част от сметките са наредени плащания за работни заплати на лица, наети по трудови правоотношения в [фирма].

При преглед на подадените от [фирма], [фирма] и [фирма] дневници за продажби е установено, че за получените по банков път плащания не са издадени фактури на посочените по-горе лица. ЕТ е документирал продажби единствено по фактури, издадени към отделни юридически лица. Търговецът няма регистрирано фискално устройство и не е декларирал продажби към физически лица.

Ревизираното лице не е представило обяснения и доказателства, свързани с извършени продажби на услуги към физически лица.

От 113-то Средно училище „С. Ф.“ са представени писмени обяснения, съгласно които училището няма търговски взаимоотношения с Н. С. К.. Извършеният на 25.10.2016 г. превод на парична сума в размер на 222,64 лв. по сметка IBAN BG 84 F. 9150 1015 8172 43 в ПИБ АД представлява трудово възнаграждение на старши учител В. К. Л.. Последната била освободена от училището, считано от 01.06.2016 г. През октомври 2016 г. на лицето е начислено и изплатено възнаграждение - диференцирано заплащане, дължимо за постигнати резултати през учебната 2015 /2016 г. В. К. Л. е посочила посочената по-горе сметка, по която желае да получи възнаграждението си. Представени са фиш за начислена заплата за м. 10.2016 г. с нетно възнаграждение в размер на 222,64 лв. и банково бордеро за паричния превод.

С. Т. М. е заявила, че финансовите й взаимоотношения с Н. С. К. имат лични мотиви,

между лицата не са сключвани търговски договори и не са предоставяни услуги с търговска цел. Проверяваното лице е потвърдило, че е извършило плащания през 2014 г., 2015 г. и 2016 г., като преведените суми били за издръжка на лице, намиращо се в чужбина.

Д. С. М. е заявила, че на 18.03.2015 г. е извършила плащане по сметка в ПИБ АД за извършено почистване на апартамент, находящ се в [населено място].

С. Л. Й. е заявила, че на 06.01.2014 г. е платила по банков път сумата от 120,00 лв. за почистване на жилище през периодите от м. 11.2013 г. до м. 12.2013 г.

Н. Г. Е. също е заявила, че е преведената по банков път сума представлява плащане за получена услуга - почистване на жилище.

Предвид изложеното органите по приходите са приели, че получените суми от С. Т. М., Д. С. М., С. Л. Й., Н. Г. Е. и С. Г. Г. представляват укрит приход от дейността на [фирма].

Получените плащания са взети предвид при определяне на задълженията на [фирма] по ЗДДС и при определянето на дължимия годишен данък по ЗДДФЛ за ЕТ.

От ревизираното лице е изискано да представи копия на фактури, по които е ползвано право на приспадане на данъчен кредит от доставчиците [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК] /понастоящем [фирма]/. Изискани са всички съпътстващи доставките документи, писмени обяснения относно мястото на доставка, начин на осъществяване на контакт с доставчика, доказателства за разплащане, счетоводни справки за извършеното осчетоводяване.

Ревизираното лице е представило: копия на фактурите, касови бонове и доказателства за осчетоводяване. Фактурите, издадени от посочените по-горе лица са описани подробно в РД и са с предмет на доставка - оборудване за почистване, материали, транспортни и логистични услуги. Същите са осчетоводени по сметка 601 „Разходи за материали“ и по сметка 602 „Разходи за услуги“.

Н. С. К. е декларирала, че на доставчиците е възлагано да осъществят транспортно и логистично обслужване за снабдяване на съответните обекти с почистващи материали и консумативи, дребен стопански инвентар, както и обслужване на мобилната група. Заявила е, че предложенията на доставчиците са направени при телефонни разговори. Пояснено е, че материалите и консумативите са използвани в търговската дейност на предприятието.

При извършените насрещни проверки от страна на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е заявено, че не са издавали фактури с получател [фирма]. Органите по приходите са установили, че същите лица не са включили фактури с получател ревизираният търговец в подадените дневници за продажби.

[фирма] е декларирало, че е извършвало дейността си от малък магазин за хранителни стоки, а към момента на насрещната проверка извършва покупко-продажба на изолационни плоскости. През 2013 г. е подало сигнал пред НАП за установен опит за данъчна измама чрез използване на данните на дружеството.

От [фирма] е представено Постановление за спиране на наказателно производство срещу неизвестен извършител за издадени неистински документ – фактура с доставчик [фирма].

[фирма] е декларирало, че има регистриран касов апарат за обект „С. холидей“ в к.к. „Слънчев бряг“ и извършва хотелиерска дейност.

[фирма] е декларирало, че извършва дейност по покупко-продажба на изолации за сгради и многократно е уведомявало органите на НАП, МВР и СГП за други случаи, при които са ползвани данни на дружеството за издаване на фактури, предмета по които не е реализиран от [фирма].

Адресираното до [фирма] / [фирма]/ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Изисканите документи не са представени. Дружеството не е включило в дневниците за продажби фактури с получател [фирма].

Ревизираното лице е представило фактура №2082/14.03.2016 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с начислен ДДС в размер на 1 630,00 лв. и предмет на доставката: „Транспортни услуги“. Към фактурата не са представени други документи, свидетелстващи за извършен превоз.

В хода на настоящата ревизия е извършена насрещна проверка на доставчика [фирма] /в несъстоятелност/. Установено е, че дружеството е с прекратена търговска дейност и това обстоятелство е вписано в Търговския регистър на 24.02.2017 г. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на [фирма] по реда на чл. 32 от ДОПК. Изисканите документи и обяснения не са представени. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС считано от 07.03.2017 г. При проверка в информационния масив на НАП е установено, че лицето не е отразило фактурата в дневника за продажби за м. 03.2016 г. От м. 03.2016 г. до deregистрацията си задълженото лице е подавало нулеви СД и регистри по ЗДДС.

Констатирано е, че [фирма] е отчело разход и е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по фактура №3025/19.11.2012 г., издадена от [фирма] с начислен ДДС в размер на 241,67 лв. и предмет на доставка: „Механична метачка четка“. Регистрацията по ЗДДС на доставчика е прекратена считано от 16.07.2010 г. и фактурата е издадена неправомерно с начислен ДДС.

По отношение на упражненото право на приспадане на данъчен кредит по издадената от [фирма] фактура №3842/28.01.2013 г. с начислен ДДС в размерна 283,33 лв. и предмет на доставка: „Машина за пране на килими“ е констатирано, че дружество никога не е било регистрирано по ЗДДС.

Към фактурите на [фирма] и [фирма] ревизираното лице не е представило съпътстващи документи.

При така установената фактическа обстановка е прието, че не са изпълнени реални доставки по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма] / [фирма]/ и лицето е знаело за участието си в извършване на данъчна измама.

По фактурите, издадени от посочените по-горе лица ЕТ е отчел разходи, за които е направен извод, че не са документално обосновани по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, а именно счетоводният документ се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството /ЗСч/, отразяващ вярно стопанската операция. Предвид установената липса на доставки по фактурите е прието, че същите не отразяват вярно стопанските операции и отчетените разходи по тях не следва да бъдат признати за данъчни цели.

При така установената фактическа обстановка на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО е увеличен декларирания финансов резултат със сумата на непризнатите разходи както следва: за 2012 г. със сумата от 2 558,33 лв., за 2013 г. със сумата от 21 458,33 лв., за 2014 г. със сумата от 65 741,65 лв., за 2015 г. със сумата от 136 774,99 лв., за 2016 г. със сумата от 186 494,99 лв.

С РА е извършена корекция на декларирания финансов резултат от [фирма], на основание чл. 78 от ЗКПО за периодите 2012 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г. със суми, приети за укрити приходи от дейността на ЕТ. Изводът е формиран въз основа на констатациите за получени парични суми по банкови сметки на физическото лице Н. С. К. от физически лица във връзка с извършени услуги, свързани с дейността на ЕТ. За същите услуги не са издадени фактури. Този извод се подкрепя от доказателствата, събрани при насрещните проверки на лицата С. Т. М., Д. С. М., С. Л. Й., Н. Г. Е. и С. Г. Г.. В тази връзка органите по приходите са се позовали и на Счетоводен стандарт /СС/ 18 „Приходи“, по смисъла на който приходът се признава, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода, свързана със сделката, сумата на прихода може надлежно да бъде изчислена, направените разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделката, могат надеждно да бъдат измерени.

Въз основа на горния извод за укрити приходи и на основание чл.78 от ЗКПО е извършена корекция в увеличение на декларирания финансов резултат със сумата на неотчетените приходи от дейността на ЕТ както следва: за 2012 г. със сумата от 960,00 лв., за 2014 г. със сумата от 3 016,67 лв., за 2015 г. със сумата от 2 466,67 лв. и за 2016 г. със сумата от 1 650,00 лв.

След извършените корекции на основание чл. 78 и чл. 26, т. 2 от ЗКПО е установен данъчен финансов резултат по периоди както следва:

- за 2012 г. – данъчна печалба в размер на 6 657,95 лв., задължителни осигурителни вноски в размер на 1 476,72 лв., годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 5 181,23 лв., задължение за данък от дейността на ЕТ в размер на 777,00 лв., внесен данък в размер на 249,00 лв. и задължение за довносяне на данък в размер на 528,00 лв., ведно с лихва в размер на 290,15 лв.;

- за 2013 г. е установен данъчен финансов резултат печалба в размер на 17 295,35 лв., задължителни осигурителни вноски в размер на 1 374,24 лв., годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 15 921,11 лв., задължение за данък от дейността на ЕТ в размер на 2 388,00 лв., който е дължим за довносяне, ведно с лихва в размер на 1 069,66 лв.;

- за 2014 г. е установен данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 74 342,89 лв., задължителни осигурителни вноски в размер на 1 406,77 лв., данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 72 936,12 лв., задължение за данък от дейността на ЕТ в размер на 10 940,00 лв., внесен данък в размер на 2,00 лв., данък за довносяне в размер на 10 938,00 лв., ведно с лихва в размер на 3 787,97 лв.;

- за 2015 г. е установен данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 136 521,16 лв., задължителни осигурителни вноски в размер на 1 424,05 лв., данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 135 097,11 лв., задължение за данък от дейността на ЕТ в размер на 20 264,00 лв., данък за довносяне в размер на 20 264,00 лв., ведно с лихва в размер на 4 954,37 лв.;

-за 2016 г. е установен данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 168 433,94 лв., задължителни осигурителни вноски в размер на 1 476,72 лв., данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 166 957,20 лв., задължение за данък от дейността на ЕТ в размер на 25 043,00 лв., данък за довносяне в размер на 25 043,00 лв., ведно с лихва в размер на 3 582,83 лв.

Общо установеното задължение за довносяне на данък върху доходите от дейност на ЕТ е в размер на 59 161,00 лв. и лихви в размер на 13 684,98 лв.

С РА е доначислен ДДС на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 25,

ал. 2 от ЗДДС и чл. 6, т. 1 от ЗДДС общо в размер на 1 426,61 лв. за периодите: м. 01, м. 02, м. 03, м. 05, м. 06, м. 07, м. 08, м. 09, м. 10, м. 11, м. 12.2014 г., от м. 01 до м. 07.2015 г., от м. 09 до м. 12.2015 г., от м. 01 до м. 08.2016 г., м. 10, м. 11.2016 г. Допълнително начисленият данък е обоснован с извода за укрита приходи от дейността на ЕТ, формиран въз основа на констатации за преведени суми по банкови сметки на Н. С. К. в качеството ѝ на физическо лице за извършена дейност по занятие. Органите по приходите са приели, че на датата на полученото плащане за ревизираното лице възниква данъчно събитие, за което е следвало да издаде фактура. Във връзка с констатациите, изложени по-горе по отношение на ползваното право на приспадане на данъчен кредит по фактури, които не отразяват реално изпълнени доставки е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 82 605,70 лв. за периодите м. 09, м. 11.2012 г., от м. 01 до м. 12.2013 г., от м. 01 до м. 12.2014 г., от м. 01 до м. 12.2015 г., от м. 01 до м. 12.2016 г.

РА е връчен на задълженото лице на 04.09.2018 г. и е оспорен с жалба по административен ред вх.№ 34-00-230 от 17.09.2018 г. в срока по чл.152, ал.1 ДОПК. В срока по чл.155, ал.1 ДОПК (до 23.11.2018 г.) страните са сключили споразумение по чл.156, ал.7 ДОПК за продължаване на срока за произнасяне от директора на ДОДОП С. с 1 месец, т.е. до 23.12.2018 г. В този срок е постановено решение № 1969 от 17.12.2017 г. на директора на ДОДОП [населено място], с което РА частично е потвърден, в която част е предмет на съдебно оспорване съобразно чл.156, ал.1 ДОПК.

Решението на директора да ДОДОП [населено място] е връчено на 27.12.2018 г., поради което следва да се приеме, че жалба вх.№ 53-04-19 от 09.01.2019 г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По изложените вече във фактическата част на решението съображения съдът намира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 и ал.2 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили съществено правото на защита на жалбоподателя, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание. В оспорената част РА е издаден по приложението на съответния материален закон, а не в производство по реда на чл.122-124а ДОПК. По аргумент от разпоредбата на чл.160, ал.1 ДОПК съдът е инстанция по същество на спора, което го оправомощава да установи данъчните задължения на ревизираното дружество за спорните периоди. Ето защо предмет на съдебния контрол за законосъобразност са материалноправните изводи на органите по приходите.

I. С РА е **доначислен** ДДС на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС и чл. 6, т. 1 от ЗДДС общо в размер на **1 426,61 лв.** (1024.20 лв.

главница и 402.41 лв. лихва) за периодите: м. 01, м. 02, м. 03, м. 05, м. 06, м. 07, м. 08, м. 09, м. 10, м. 11, м. 12.2014 г., от м. 01 до м. 07.2015 г., от м. 09 до м. 12.2015 г., от м. 01 до м. 08.2016 г., м. 10, м. 11.2016 г., за укрити приходи от дейността на ЕТ, въз основа на констатации за преведени суми по банкови сметки на Н. С. К. в качеството ѝ на физическо лице за извършена дейност по занятие. Органите по приходите са приели, че на датата на полученото плащане за ревизираното лице възниква данъчно събитие по чл.25, ал.2 ЗДДС, за което е следвало да издаде фактура.

Тук е мястото да се отбележи, че с РА не са доначислени суми върху преведената от 113-то Средно училище „С. Ф.“ сума в размер на 222.64 лв. и върху превежданите от майката на жалбоподателката суми.

Ревизираното лице декларира дейност по вътрешно почистване на сгради, като предприятието не притежава търговски обекти и няма регистрирано ФУ. Декларира, че всички плащания от клиенти се извършват по банков път (л.225 от Приложение № 2).

В преписката са налични извлечения от банкова сметка на жалбоподателката в [фирма] (л.444-448 от Приложение № 3 и л.1004-1005 от Приложение № 5), от които се установяват преводи на суми от С. Г. Г. в основание „захранване на сметка“ и „почистване за м.януари и м.февруари 2012 г.“ Внесените суми са еднакви – 240 лв. на 03.01.2012 г. и 240 лв. на 05.03.2012 г. Налице е еднократно плащане на сума в размер на 240 лв. от К. Г. на 05.04.2012 г. с основание „заплащане за почистване“. Еднаквият размер на сумите, месечното им плащане и изрично посоченото основание за една от тях „за почистване“ са указание, че същите са преведени като възнаграждение за извършени регулярни услуги по почистване. Тъй като това е основната търговска дейност на ревизираното лице е правилен и обоснован изводът на ревизорите, че като част от търговската дейност на датата на полученото плащане за РЛ възниква данъчно събитие по чл.25, ал.2 ЗДДС, за което е следвало да издаде фактура. Това от своя страна правилно е дало основание по чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за доначисляване на ДДС.

В хода на ревизията Н. Г. Е. е предоставила по електронен път обяснение от 07.03.2018 г. (л.853 от Приложение № 5), че е извършила плащания в полза на Н. С. К. за извършени услуги за почистване на частен дом. Идентично е предоставеното от С. Л. Й. обяснение (л.867 от Приложение № 5).

Установява се от извлечение от банкова сметка на жалбоподателката в [фирма] (л.1006-1007 от Приложение № 5), че В. А. Т. е превел сума в размер на 1000 лв. на 18.08.2014г. с основание „услуга почистване“.

В хода на ревизията Д. С. М. е предоставила писмено обяснение от 26.03.2018 г. (л.835 от Приложение № 5), че на 18.03.2015 г. е извършила плащане по повод почистване на апартамент в [населено място].

Тъй като това е основната търговска дейност на ревизираното лице е правилен и обоснован изводът на ревизорите, че като част от търговската дейност на датата на полученото плащане за РЛ възниква данъчно събитие по чл.25, ал.2 ЗДДС, за което е следвало да издаде фактура. Това от своя страна правилно е дало основание по чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за доначисляване на ДДС.

По изложените съображения е дължимо отхвърляне на жалбата по отношение на лицата С. Г. Г., К. Г., Н. Г. Е., С. Л. Й., В. А. Т. и Д. С. М..

В хода на ревизията С. Т. М. е предоставила писмено обяснение от 21.03.2018 г. (л.845 от Приложение № 5), че е превеждала ежемесечни вноски по лична сметка на

Н. С. К. през 2014 г., 2015 г. и 2016 г. за издръжка на лице, намиращо се в чужбина. Тези плащания не били за извършени от Н. К. услуги, с която М. нямала сключен договор за извършване на търговска дейност. Установява се от приложеното извлечение от сметка на жалбоподателката в [фирма], че ежемесечните плащания са в размер на 120 лв., 180 лв. и 240 лв. с основание „захранване на сметка“ (л.1032 и сл. от Приложение № 5). Другите физически лица, които са превеждали суми по банков път, изрично са посочвали „за почистване“, какъвто не е случаят на С. Т. М..

Съдът намира, че приходните органи неправилно не са кредитирали предоставената от С. Т. М. информация. Нещо повече, в изпълнение на задълженията си по чл.3 и чл.5 ДОПК ревизиращите органи не са извършили дължимите действия по изясняване на действителното основание за преведените от С. Т. М. суми, напр. чрез изследване наличието на близко лице в чужбина и изискване на други сведения и обяснения. Изложеното обосновава незаконосъобразност на РА в тази му част поради недоказаност на фактическите установявания за получени от Н. С. К. плащания във връзка с търговската ѝ дейност като ЕТ. П

По изложените съображения не е налице основание за доначисляване на ДДС върху получените от С. Т. М. суми, тъй като същите не са свързани с икономическата дейност на ревизираното лице

Относно размера на установените с РА задължения на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС и чл. 6, т. 1 от ЗДДС съдът кредитира допълнителното заключение на ССЕ, прието в о.с.з. на 19.02.2020 г. Според него (и поясненията на вещото лице в о.с.з.) след изключване на сумите, получени от С. Т. М. е дължим ДДС в размер на 300 лв. и лихви за забава в размер на 117.87 лв. Над тези суми е дължима отмяна на РА.

II. С РА е отказано право на приспадане на **данъчен кредит по ЗДДС** в размер на 82 605,70 лв. главница и 24 135.43 лв. лихви за забава, за периодите м. 09, м. 11.2012 г., от м. 01 до м. 12.2013 г., от м. 01 до м. 12.2014 г., от м. 01 до м. 12.2015 г., от м. 01 до м. 12.2016 г., по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] / [фирма]/, за които приходните органи са приели, че не отразяват реално изпълнени доставки. Изводите на приходните органи се основават на установените при насрещните проверки на доставчиците обстоятелства и на констатацията, че ревизираното лице е представило единствено процесните фактури, касови бонове и доказателства за осчетоводяване на фактурите по сметка 601 „Разходи за материали“ и сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

Понятието „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл.14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърлянето на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по сделката или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването на който може да се извърши чрез съвкупност от

положителни факти (индиции), които са в основа на доказателствени изводи за отрицателния факт – Тълкувателно решение № 6/2014 г. на ОСГК на ВКС. Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности.

Част от включените в регистрите по ЗДДС фактури от спорните доставчици са с предмет стоки: диспенсъри за сапун и кърпи на стойност 1483.33 лв. и колектор на стойност 1200 лв. от [фирма] (л.704-706 и л.740 и сл. от Приложение № 4), материали на стойност 1458.33 лв. от [фирма] (л.705 от Приложение № 4).

Видно от представените от РЛ в хода на ревизията хронологични дневници спорните доставки са на значителна стойност, която се различава от стойността на другите покупки в тях, което също е косвено указание единствено за документално оформлението на отношенията, без на същите да съответстват реални стопански операции.

Част от включените в регистрите по ЗДДС фактури от спорните доставчици са с предмет „транспортни услуги“ на значителна стойност – между 4 000 лв. и 10 000 лв., напр. от [фирма], от [фирма] (л.609-623, л.649-657 от Приложение № 4), от [фирма] на стойност 7 083.33 лв. (л.683 от Приложение № 4), от [фирма] на стойност 4 000 лв. (л.685 от Приложение № 4), от [фирма] на стойност 1950 лв. (л.713 от Приложение № 4), или „транспортни услуги и логистика“, всяка на стойност от по 7700 лв. от [фирма] (л.613 от Приложение № 4) или само „услуга“ – напр. от [фирма] на стойност 8150 лв. (л.610 от Приложение № 4), от [фирма] на стойност 7600 лв. (л.612 от Приложение № 4), от [фирма] на стойност 6150 лв. и 4800 лв. (л.612, л.614, л.615, л.623 от Приложение № 4), от [фирма] на стойност 5666.66 лв. и 8450 лв. (л.688-689, л.712 от Приложение № 4).

Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 Le R. d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ.

Събраните от приходните органи данни, че част от доставчиците осъществяват друга икономическа дейност – различна от предмета на спорните фактури, че част от тях са

подали сигнали за извършена злоупотреба с индивидуализиращите им данни, че доказателствата за плащане - касови бонове не са издадени от регистрирани на посочените във фактурите лица фискални устройства, че доставчиците не са включили в дневниците си за продажби спорните фактури или дружествата са прекратени към датата на издаване на фактурите, са косвено указание за липса на действителни търговски взаимоотношения и за разменени реални стопански престации по спорните фактури. Това от своя страна правилно е дало основание на приходните органи да откажат правото на ДК на основание чл.6, ал.1 ЗДДС.

Конкретните обстоятелства по отношение на отделните доставчици са следните:

1. Доставчикът [фирма] е посочил при насрещната проверка, че не е издавал фактури с получател [фирма]. Органите по приходите са установили, че същият не е включил фактури с получател ревизирият търговец в подадените дневници за продажби. [фирма] е декларирало, че извършва дейност по покупко-продажба на изолации за сгради и многократно е уведомявало органите на НАП, МВР и СГП за други случаи, при които са ползвани данни на дружеството за издаване на фактури, предмета по които не е реализиран от [фирма]. При справка в информационната система на НАП решаващият орган е установил, че към фактурите от [фирма] са приложени касови бонове, които не са издадени от регистрирани на посочените във фактурите лица фискални устройства.

Съдът приема установените от приходните органи обстоятелства за доказани въз основа на протокол за извършване на насрещна проверка (ПИНП) № П-22221717023938-141-001 от 02.03.2017 г. (л.175-176 от Приложение № 2). Протоколът се ползва с доказателствената сила на официален документ по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК и служи като доказателство за извършените от приходните органи действия и изявления и установените факти и обстоятелства по смисъла на чл.50, ал.1 ДОПК. От същия се установява, че [фирма] не е включило описаните в ПИНП фактури в дневниците си за продажба, а напротив – предоставило е данни, че не е издавало фактури на жалбоподателката като многократно е уведомявало органите на НАП за извършени злоупотреби с индивидуализиращите го данни. Декларираната от [фирма] основна дейност е „покупко-продажба на плоскости за изолации на сгради“, която не съвпада и няма връзка с осъществяваната от жалбоподателката. Последното обстоятелство е указание, че между страните не са се развили реални търговски правоотношения, респ. не е налице материалноправната предпоставка по чл.6, ал.1 ЗДДС за признаване на правото на ДК.

Съвкупната преценка на установените входа на ревизията факти и обстоятелства навежда на извод за липса на реални доставки по спорните фактури от [фирма] – това е декларирано изрично от доставчика, който не е издал и включил фактурите в регистрите по ЗДДС, нито осъществява сходна с предмета на фактурите дейност. Дължимо е отхвърляне на жалбата в тази й част.

2. Доставчикът [фирма] е посочил при насрещната проверка, че не е издавал фактури с получател [фирма]. Органите по приходите са установили, че същият не е включил фактури с получател ревизирият търговец в подадените дневници за продажби. [фирма] е декларирало, че има регистриран касов апарат за обект „С. холидей“ в к.к. „Слънчев бряг“ и извършва хотелиерска дейност.

Установяванията по отношение на този доставчик са идентични на предходния: дружеството е декларирало, че не е издавало спорните фактури на жалбоподателката и не ги е включило в дневниците си за продажби, а извършваната от него дейност не е

сходна с предмета на фактурите и е неотнoсима към дейността на [фирма] – хотелска дейност в стационарен обект „С. Х.“ в к.к. Слънчев бряг.

Дължимо е отхвърляне на жалбата в тази ѝ част по съображения на предходния доставчик, които не следва да се преповтарят.

3. Доставчикът [фирма] е посочил при насрещната проверка, че не е издавал фактури с получател [фирма]. Органите по приходите са установили, че същият не е включил фактури с получател ревизирианият търговец в подадените дневници за продажби. От [фирма] е представено Постановление за спиране на наказателно производство срещу неизвестен извършител за издадени неистински документ – фактура с доставчик [фирма].

При справка в информационната система на НАП решаващият орган е установил, че към фактурите от [фирма] са приложени касови бонове, които не са издадени от регистрирани на посочените във фактурите лица фискални устройства.

Така установените обстоятелства са идентични с тези при доставчика [фирма] – същият е декларирал, че не е издавал фактури на [фирма], нито ги е включил в регистрите по ЗДДС, а напротив – предоставил е данни за злоупотреба с индивидуализиращите го данни, чрез издаване на неистинска фактура от негово име. Съвкупната преценка на тези обстоятелства правилно е навела приходните органи на извод за липса на реални доставки по спорните фактури като материалноправно основание да се откаже претендираното право на приспадане на ДК. Дължимо е отхвърляне на жалбата в тази ѝ част.

4. Доставчикът [фирма] е посочил при насрещната проверка, че не е издавал фактури с получател [фирма]. Органите по приходите са установили, че същият не е включил фактури с получател ревизирианият търговец в подадените дневници за продажби. Н. Е. е декларирало, че е извършвало дейността си от малък магазин за хранителни стоки. Към момента на проверката извършва покупко-продажба на изолационни плоскости. През 2013 г. е подал сигнал пред НАП за установен опит за данъчна измама чрез използване на данните на дружеството.

Така установените обстоятелства са идентични с тези при доставчика [фирма], поради което не следва да се преповтарят – доставчикът е декларирал, че не е издавал фактури на [фирма], нито ги е включил в регистрите по ЗДДС, а напротив – предоставил е данни за опит за данъчна измама чрез използване на данните на фирмата през 2013 г., за което са уведомени органите на НАП. Основната дейност на доставчика е магазин за хранителни стоки, която не е сходна с търговската дейност на жалбоподателката. Съвкупната преценка на тези обстоятелства правилно е навела приходните органи на извод за липса на реални доставки по спорните фактури като материалноправно основание да се откаже претендираното право на приспадане на ДК. Дължимо е отхвърляне на жалбата в тази ѝ част.

5. Адресираното до [фирма] / [фирма]/ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Изисканите документи не са представени. Дружеството не включило в дневниците за продажби фактури с получател [фирма].

Жалбоподателката от своя страна не е дала логично обяснение за механизма на доставките и не е предоставила съпътстващи фактурата документи. Безспорно за осъществяваната дейност е необходимо ползването на материали и консумативи, но обяснението на ревизираното лице „доставчиците ме потърсиха по телефона и предоставиха добри оферти“ (л.557 от Приложение № 4) не звучи убедително и не отговаря на логиката на развитие на търговските взаимоотношения. Тези

обстоятелства, обсъдени съвкупно с неотразяването на спорните фактури в регистрите по ЗДДС при доставчика са указание за липса на реални търговски взаимоотношения и стопански операции по фактурите. Дължимо е отхвърляне на жалбата в тази ѝ част.

6. Ревизираното лице е представило фактура №2082/14.03.2016 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с начислен ДДС в размер на 1 630,00 лв. и предмет на доставката: „Транспортни услуги“. Към фактурата не са представени други документи, свидетелстващи за извършен превоз.

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на доставчика [фирма] /в несъстоятелност/. Установено е, че дружеството е с прекратена търговска дейност и това обстоятелство е вписано в Търговския регистър на 24.02.2017 г. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на [фирма] по реда на чл. 32 от ДОПК. Изисканите документи и обяснения не са представени. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС считано от 07.03.2017 г. При проверка в информационния масив на НАП е установено, че лицето не е отразило фактурата в дневника за продажби за м. 03.2016 г. От м. 03.2016 г. до deregистрацията си задълженото лице е подавало нулеви СД и регистри по ЗДДС.

При справка в информационната система на НАП решаващият орган е установил, че към фактурите от [фирма] са приложени касови бонове, които не са издадени от регистрирани на посочените във фактурите лица фискални устройства.

Изложените обстоятелства, обсъдени в тяхната съвкупност, правилно са навели приходните органи на извод, че спорната фактура не отразява реална стопанска операция – липсват данни доставчикът да е осъществявал действителна търговска дейност със сочения предмет, не са налице никакви придружаващи фактурата документи, не е ясно как е формирана стойността на услугата. Прилагането на неистински документи към фактурата е указание за знание от страна на жалбоподателката за участието ѝ в злоупотреба. Дължимо е отхвърляне на жалбата в тази ѝ част.

7. Констатирано е, че [фирма] е отчетел разход и е ползвал право на приспадане на данъчен кредит по фактура №3025/19.11.2012 г., издадена от [фирма] с начислен ДДС в размер на 241,67 лв. и предмет на доставка: „Механична метачка и четка“ (л.721 и л.830 от Приложение № 4). Регистрацията по ЗДДС на доставчика е прекратена считано от 16.07.2010 г. и фактурата е издадена неправомерно с начислен ДДС. Към фактурите на [фирма] ревизираното лице не е представило съпътстващи документи.

Изложеното правилно е дало основание на приходните органи да откажат правото на приспадане на ДК – към фактурата липсват съпътстващи документи, нито има логично обяснение за механизма на доставката, което разколебата нейната реалност, а липсата на регистрация на доставчика по ЗДДС препяства ползването на ДК.

8. По отношение на упражненото право на приспадане на данъчен кредит по издадената от [фирма] фактура №3842/28.01.2013 г. (л.828 от Приложение № 4), с начислен ДДС в размерна 283,33 лв. и предмет на доставка: „Машина за пране на килими“ е констатирано, че дружество никога не е било регистрирано по ЗДДС. Към фактурите [фирма] ревизираното лице не е представило съпътстващи документи. Основанията за отказ на правото на ДК са идентични с тези на предходния доставчик [фирма], поради което не следва да се преповтарят.

По изложените съображения е дължимо изцяло отхвърляне на оспорването срещу частта на РА, с която е отказано право на приспадане на **данъчен кредит по ЗДДС** общо в размер на 82 605,70 лв.

III. В частта по ЗДФЛ с РА са установени задължения за авансов и годишен данък върху доходите на ЕТ в резултат на корекции на декларирания финансов резултат за всички ревизирани периоди, както следва:

1. На основание **чл. 26, т. 2 от ЗКПО** във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО с РА е увеличен декларирания финансов резултат със сумата на непризнатите разходи както следва: за 2012 г. със сумата от 2 558,33 лв., за 2013 г. със сумата от 21 458,33 лв., за 2014 г. със сумата от 65 741,65 лв., за 2015 г. със сумата от 136 774,99 лв., за 2016 г. със сумата от 186 494,99 лв., по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], които не отразяват реално осъществени стопански операции и не отговарят на изискването за документална обоснованост.

Съгласно чл. 47 от ЗДФЛ лицата, извършващи стопанска дейност като търговци по смисъла на ТЗ, включително едноличните търговци, какъвто е настоящия случай, прилагат разпоредбите на ЗКПО. По реда на чл. 22 от ЗКПО данъчният финансов резултат се определя като счетоводният финансов резултат, т.е. разликата между приходи и разходи, се преобразува по ред и начин, определени в ЗКПО, с данъчни временни разлики и суми, които са предвидени в част втора и нямат характер на постоянни и временни разлики.

Годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец се определя като облагаемият доход по чл. 26 от ЗДФЛ за данъчната година се намалява с вноските, които самоосигуряващото се лице е задължено да прави за данъчната година за своя сметка. За ревизираните периоди размерът на данъка върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност се определя като годишната данъчна основа се умножи по данъчна ставка 15 на сто, като се приспада и авансово внесения през годината данък.

Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на ЗКПО. В чл. 10 от ЗКПО е дадено определение на понятието „документална обоснованост“. По силата на ал. 1 от същата правна норма счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция.

Липсата на реални стопански операции по фактурите, издадени от горепосочените юридически лица правилно е квалифицирана от приходните органи като основание по чл.10, ал.1, вр. чл.26, т.2 ЗКПО за коригиране на финансовия резултат. Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази му част.

2. На основание **чл. 78 от ЗКПО** с РА е извършена корекция в посока увеличение на декларирания финансов резултат със сумата на неотчетените приходи от дейността на ЕТ както следва: за 2012 г. със сумата от 960,00 лв., за 2014 г. със сумата от 3 016,67 лв., за 2015 г. със сумата от 2 466,67 лв. и за 2016 г. със сумата от 1 650,00 лв.

Съгласно чл. 78 от ЗКПО, при определяне на данъчния финансов резултат, счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице.

При ревизията са събрани конкретни доказателства за получени парични суми по банкови сметки на ревизираното лице от извършени услуги по занятие, а именно за почистване на домове на физически лица. Във връзка с получените плащания Н. С. К. не е представила документи и писмени обяснения и същевременно за услугите не са

издадени фактури от [фирма].

Във връзка с приетото по отношение на сумите, получени от С. Т. М., съдът приема, че с тях неправилно е направена корекция по чл.78 ЗКПО. Относно конкретните данъчни задължения на ревизираното лице в частта по ЗДДФЛ съдът кредитира допълнителното заключение на ССЕ, прието в о.с.з. на 19.02.2020 г. на основание чл.160, ал.1 ДОПК и като инстанция по същество на спора, съдът следва да установи задълженията на ЕТ за годишен и авансов данък в размерите, установени с допълнителната ССЕ, над които размери – главница и лихви, РА следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК и на двете страни се дължат разноски. Обжалваемият интерес е общо **181 430.55 лв.** В частта по ЗДДС данъчните задължения на лицето произтичат от доначислен ДДС на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС общо в размер на 1 426,61 лв. и отказано право на ДК общо в размер на 82 605,70 лв., или общо 84 032.31 лв. Съобразно допълнителна ССЕ задълженията по чл.86 ЗДДС следва да се определят на 300 лв. главница и 117.87 лв. лихви за забава. Т.е уважената част от оспорването по ЗДДС е в размер на **417.87 лв.** В частта по ЗДДФЛ с РА са установени задължения общо в размер на 59 161 лв.главница и 13 684.98 лв. лихви за забава. Съобразно изчисленията в допълнителната ССЕ дължимият данък за внасяне по ЗДДФЛ е общо в размер на 58 132 лв. главница и 13 350.62 лв. лихви за забава. Т.е. **уважената част от претенцията по ЗДДФЛ възлиза на 1029 лв. главница и 334.36 лв. лихви.** Общо уважената част от оспорването и **1781.23 лв.** При направени от жалбоподателката разноски в размер на: 50 лв. за държавна такса и 650 лв. депозит за вещо лице, дължимата сума за разноски спрямо уважената част от оспорването възлиза на 6.87 лв.

На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от оспорването в размер на 179 649.32 лв., или сумата от 4326.49 лв. на чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 69-и състав

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ по жалба на Н. С. К., действаща като [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], Ревизионен акт № Р-22221317007716-091-001 от 26.09.2018 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП [населено място], потвърден с решение № 1969 от 17.12.2018 г. на директора на Дирекция ОДОП [населено място], в частта на **доначислен ДДС** на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС и чл. 6, т. 1 от ЗДДС, като вместо установените с РА задължения общо в размер на **1 426,61 лв.** (1024.20 лв. главница и 402.41 лв. лихва) **ОПРЕДЕЛЯ** задължения в размер на 300 лв. главница и 117.87 лв. лихви за забава.

ОТМЕНЯ по жалба на Н. С. К., действаща като [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], Ревизионен акт № Р-22221317007716-091-001 от 26.09.2018 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП [населено място], потвърден с решение № 1969 от 17.12.2018 г. на директора на Дирекция ОДОП [населено място], в частта на установените задължения по ЗДДФЛ, както следва: за 2012 г. – за разликата над 336.00 лв. главница

до установената с РА главница от 528.00 лв. и за разликата над 184.64 лв. лихви за забава до установените с РА лихви от 290.15 лв.; за 2014 г. – за разликата над 10521.00 лв. главница до установената с РА главница от 10 938.00 лв. и за разликата над 3643.56 лв. лихви за забава до установените с РА лихви от 3787.77 лв.; за 2015 г. – за разликата над 20024.00 лв. главница до установената с РА главница от 20 264.00 лв. и за разликата над 4895.69 лв. лихви за забава до установените с РА лихви от 4954.37 лв. и за 2016 г. – за разликата над 24 863.00 лв. главница до установената с РА главница от 25051.00 лв. и за разликата над 3557.07 лв. лихви за забава до установените с РА лихви от 3583.97 лв., **или общо за разликата над 58 132 лв. главница до установената с РА главница от 59 161 лв. и за разликата над 13 350.62 лв. лихви за забава до установените с РА лихви в размер на 13 684.98 лв.** ОТХВЪРЛЯ оспорването в останалата част относно отказано право на приспадане на **данъчен кредит по ЗДДС** в размер на 82 605,70 лв. главница и 24 135.43 лв. лихви за забава, както и в частта на установените задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за 2013 г. в размер на 2388.00 лв. главница и 1069.66 лв. лихви за забава.

ОСЪЖДА на основание **чл.161, ал.1 ДОПК** Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] да заплати на Н. С. К., действаща като [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], разноси в размер на 6.87 лв.

ОСЪЖДА на основание **чл.161, ал.1 ДОПК** Н. С. К., действаща като [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] на основание **чл.161, ал.1 ДОПК** юрисконсултско възнаграждение в размер на 4326.49 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: